

Αριθμός 401/2015
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΛΕΥΚΑΔΑΣ
(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Αποτελούμενο από το δικαστή Ιωάννη Γούλα, Πρόεδρο Πρωτοδικών,
χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 7 Νοεμβρίου 2014 για
να δικάσει την υπόθεση

Των αιτούντων : 1. Αστικού Συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης
με την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ. Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα
και εκπροσωπείται νόμιμα και 2. Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με
την επωνυμία «GEA - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ ενιαίος οργανισμός
συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης του συγγενικού δικαιώματος των
παραγωγών υλικών φορέων ήχου και ερμηνευτών - εκτελεστών,
καλλιτεχνών» και το διακριτικό τίτλο «GEA - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ,
ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στο δήμο Φιλοθέης Αττικής και εκπροσωπείται
νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν δια της πληρεξούσιας δικηγόρου τους
Γεωργίας Σταυροπούλου του Δ.Σ. Αγρινίου.

Της καθ' ης η αίτηση : Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία

και το
διακριτικό τίτλο που εδρεύει στο του Δήμου
και εκπροσωπείται νόμιμα, ως ιδιοκτήτριας του ξενοδοχείου με
την επωνυμία και η οποία
παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Νικολάου Οικονόμου
του Δ.Σ. Πρέβεζας.

Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 28-8-2014 αίτησή τους,
που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό εκθέσεως
καταθέσεως 74/28-8-2014 και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 19^{ης}
Σεπτεμβρίου 2014, οπότε αναβλήθηκε η συζήτησή της για τη δικάσιμο που
σημειώνεται στην αρχή, κατά την οποία εκφωνήθηκε με τη σειρά της.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των
διαδίκων, αφού ανέπτυξαν και προφορικά τους ισχυρισμούς τους, που
περιέχονται στα εμπροθέσμως και νομοτύπως κατατεθέντα σημειώματά
τους, ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του ν. 2121/1993 για την πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, δηλαδή τα δικαιώματα σε εργασίες («εισφορές» κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες, που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας κ.ά. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Καθένα από τα συγγενικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται από το ν. 2121/1993 έχει διαφορετικό περιεχόμενο και παρέχει στο δικαιούχο τις εξουσίες, που απαριθμούνται αποκλειστικά κι όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46 επ. του ν. 2121/1993. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 49 του ίδιου νόμου, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ως τέτοιας θεωρούμενης, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 του ίδιου νόμου, κάθε χρήσεως, εκτελέσεως ή παρουσιάσεως του έργου, η οποία το κάνει προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό οικογενειακό κύκλο και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων, οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές

από τους χρήστες. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατό να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 παρ. 3 του ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισης τους στην Ελλάδα. Περαιτέρω, σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαίνεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Το προβλεπόμενο δικαίωμα εύλογης αμοιβής είναι ανεκχώρητο και είναι δυνατή μόνο η ανάθεση της είσπραξης και διαχείρισης στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 54 έως 58, ενώ ο νομοθέτης με το άρθρο 44 παρ. 1 όρισε κατ' αρχήν ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη, δηλαδή οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων και οι χρήστες μπορούν να καθορίσουν με κοινή συμφωνία το ύψος της εύλογης αμοιβής, μόνο δε σε περίπτωση διαφωνίας αποφαίνεται το Μονομελές Πρωτοδικείο (κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων) σχετικά με το ύψος της εύλογης αμοιβής και τους όρους πληρωμής της. Στην περίπτωση αυτή δεν πρόκειται περί ασφαλιστικού μέτρου, αλλά περί ρυθμιστικού μέτρου για τον προσωρινό προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής, εφαρμοζομένων των διατάξεων των άρθρων 686 επ. ΚΠολΔ και δεν απαιτείται ως προϋπόθεση η συνδρομή επείγουσας περίπτωσης ή αποτροπή επικείμενου κινδύνου. Μετά όμως τον εν λόγω προσωρινό προσδιορισμό το Μονομελές Πρωτοδικείο έχει την εξουσία να προχωρήσει στην προσωρινή επιδίκαση της απαιτήσεως, σύμφωνα με τα άρθρα 728 επ. ΚΠολΔ, εφόσον συντρέχουν οι σχετικές προϋποθέσεις συνδρομής επείγουσας περίπτωσης ή αποτροπή επικείμενου κινδύνου. Επιπρόσθετα, η επιδίκαση αυτή δεν προσκρούει στο άρθρο 692 παρ. 4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού προβλέπεται από το νόμο (άρθρο 728 παρ. 1 περ. ζ' ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με το άρθρο 49 παρ. 1 του ν.

2121/1993) και προϋποθέτει: α) συνδρομή επείγουσας περίπτωσης ή αποτροπή επικείμενου κινδύνου, β) να μην υπερβαίνει το ήμισυ της πιθανολογούμενης απαίτησης. Εξάλλου, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 3 του ίδιου νόμου δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο πιο προσιτό σε κύκλο ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτά βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους. Έτσι ο κατ' αρχήν σκοπός και προορισμός της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης είναι η λήψη της εκπομπής από τους ιδιώτες στα σπίτια τους ή σε άλλους ιδιωτικούς χώρους για προσωπική χρήση, για την οποία έχουν ήδη καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς. Στην περίπτωση όμως που υπάρχει δημόσια χρήση ή παρουσίαση του έργου, τότε απαιτείται νέα άδεια του δικαιούχου αυτού και καταβολή ειδικής αμοιβής για τη χρήση. Από τη διάταξη αυτή καθίσταται σαφές ότι βασική προϋπόθεση της δημόσιας εκτέλεσης, χρήσης ή παρουσίασης είναι να απευθύνεται αυτή σε ευρύτερο αριθμό προσώπων που δεν έχουν μεταξύ τους οικογενειακό ή άμεσο κοινωνικό δεσμό και συγκροτούν την έννοια του κοινού και η παρουσίαση να προορίζεται γι' αυτό. Υπό την έννοια της διατάξεως αυτής είναι προφανές ότι κρίσιμο στοιχείο σχετικά με το δημόσιο χαρακτήρα της χρήσης, εκτέλεσης ή παρουσίασης του έργου, είναι αν γίνεται κάτω από συνθήκες που το κάνουν προσιτό στο κοινό με την πιο πάνω έννοια (ΑΠ 907/2003 ΕλλΔνη 44. 1481). Απαιτείται δηλαδή πράξη, με την οποία ο λήπτης του ραδιοτηλεοπτικού έργου καθιστά αυτό προσιτό σε αόριστο αριθμό προσώπων, που δεν χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερες ιδιότητες ή σχέσεις μεταξύ τους, ώστε να προκύπτει ένας από τους τρόπους δημόσιας εκτέλεσης, κατά τον ορισμό του άρθρου 3 παρ. 2 ν. 2121/1993. Η έννοια της προσιτότητας συμπεριλαμβάνει όχι μόνο το ότι το έργο μπορεί να ληφθεί από αόριστο αριθμό προσώπων αλλά και προεχόντως μια σχέση επικοινωνίας μεταξύ εκείνου που το καθιστά προσιτό και των περαιτέρω ληπτών. Έτσι συνιστά δημόσια εκτέλεση, κατά το ν. 2121/1993, όπου ο λαμβάνων το τηλεοπτικό σήμα οργανώνει τη συμπεριφορά του με πράξη, διαμορφώνοντας τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε να καταστήσει προσιτό το τηλεοπτικό σήμα σε αόριστο αριθμό προσώπων, μέσα από μια σχέση επικοινωνίας, πλην όμως αυτό δεν γίνεται τυχαία, αλλά στα πλαίσια της

επιχειρηματικής του δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών του σκοπών.

Στην προκείμενη περίπτωση με την κρινόμενη αίτηση ο αιτών εκθέτει ότι είναι αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός, ο οποίος συστάθηκε και λειτουργεί, σύμφωνα με το ν. 2121/1993, αποτελεί δε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης - προστασίας δικαιωμάτων των Ελλήνων ηθοποιών, ενώ η αιτούσα εκθέτει ότι είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, η οποία συστάθηκε και λειτουργεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 49 του ν. 2121/1993, όπως αυτές προστέθηκαν με το άρθρο 46 παρ. 1 του ν. 3905/2010, αποτελεί δε ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης - προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων και μέλη αυτής είναι οι αναφερόμενοι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί σύμφωνα με το ν. 2121/1993, δηλαδή: 1) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία με την επωνυμία «GRAMMO - Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», την οποία έχουν συστήσει οι δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας, 2) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης δικαιωμάτων τραγουδιστών - ερμηνευτών» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», τον οποίο έχουν συστήσει οι Έλληνες τραγουδιστές και 3) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης δικαιωμάτων Ελλήνων μουσικών Συν.π.ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», τον οποίο έχουν συστήσει οι Έλληνες μουσικοί. Ότι οι οργανισμοί αυτοί έχουν ως αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των περιουσιακών δικαιωμάτων των μελών τους (ηθοποιών, παραγωγών, μουσικών, ερμηνευτών-τραγουδιστών), τα οποία ανέθεσαν στους ίδιους κατ' αποκλειστικότητα την άσκηση όλων ανεξαιρέτως των εξουσιών και δικαιωμάτων τους σχετικά με την εύλογη και ενιαία αμοιβή του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993. Ότι συνέταξαν και γνωστοποίησαν προς το κοινό κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), κατά τα αναλυτικά εκτιθέμενα. Ότι η καθ' ης διατηρεί επιχείρηση ξενοδοχείου, που ανήκει στην αναφερόμενη

κατηγορία και διαθέτει 25 δωμάτια. Ότι προβαίνει σε δημόσια παρουσίαση των διαχειριζόμενων και προστατευόμενων από τους ίδιους έργων με τηλεοράσεις και ραδιόφωνα που είναι εγκατεστημένα σε κάθε δωμάτιο και τα οποία προορίζονται για να μεταδίδουν καθημερινά επί 24ώρου βάσεως σε άοριστο αριθμό προσώπων και συγκεκριμένα στους πελάτες της, οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης και χρήσης τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων με ερμηνείες και παραγωγές των μελών τους, μεταδιδόμενες από τους κρατικούς και ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς πανελληνίας εμβέλειας, ενώ αρνείται να προσέλθει σε σχετική συμφωνία μαζί τους προς καθορισμό του ύψους της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, αλλά και προς καταβολή αυτής, οφείλει δε για τα έτη 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012 (από 1-4 μέχρι και 31-10 εκάστου έτους) τα αναφερόμενα χρηματικά ποσά. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητούν: α) να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής στο ποσό των 0,07 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, δηλαδή 14,98 ανά δωμάτιο για καθένα από τα έτη 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012, συνολικά δε $[(214,98€ \times 25 =) 374,50 € \times 5 =] 1.872,50$ ευρώ, πλέον Φ.Π.Α., ανερχόμενου σε ποσοστό 13% για τον αιτούντα και σε ποσοστό 23% για την αιτούσα, να επιμερισθεί η εύλογη αμοιβή σε κάθε κατηγορία που εκπροσωπείται από αυτούς κατά τη μεταξύ τους συμφωνία, δηλαδή σε ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς και σε ποσοστό 50% για τους παραγωγούς, μουσικούς και ερμηνευτές-τραγουδιστές, δηλαδή το ποσό των 936,25 ευρώ για καθένα αιτούντα και β) επικαλούμενοι επείγουσα περίπτωση να υποχρεωθεί η καθ' ης να τους καταβάλει το ήμισυ για την κάθε κατηγορία που εκπροσωπούν οι αιτούντες, με το νόμιμο τόκο από 1-1-2009 για το έτος 2008, από 1-1-2010 για το έτος 2009, από 1-1-2011 για το έτος 2010, από 1-1-2012 για το έτος 2011 και από 1-1-2013 για το έτος 2012, άλλως και όλως επικουρικώς από την επίδοση της αίτησης, καθώς και να καταδικαστεί η καθ' ης στα δικαστικά τους έξοδα.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η αίτηση παραδεκτά εισάγεται ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 683 παρ. 1, 22 ΚΠολΔ και 49 παρ. 1 ν. 2121/1993), για να συζητηθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Σύμφωνα με όσα αναπτύχθηκαν στην αρχική σκέψη της παρούσας, είναι ορισμένη και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 46,

47, 49, 55, 56, 58 του ν. 2121/1993, καθώς και εκείνες των άρθρων 728 παρ. 1 περ. ζ', 729 και 176 ΚΠολΔ. Όσα υποστηρίζει ο καθ' ου περι ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποίησης, διότι δεν αναφέρονται οι συμβάσεις που οι αιτούντες έχουν συνάψει με τους δημιουργούς που εκπροσωπούν και εάν αυτές παραμένουν σε ισχύ, κρίνονται απορριπτέα ως αβάσιμα, καθώς, σύμφωνα με τα αναλυτικά εκτιθέμενα στο ιστορικό, πρόκειται για νομικά πρόσωπα - οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που συστάθηκαν και λειτουργούν, σύμφωνα με το νόμο 2121/1993, ο οποίος καθιερώνει μαχητό τεκμήριο αναφορικά με τη νομιμοποίηση των οργανισμών αυτών τόσο για την κατάρτιση των συμβάσεων ή την είσπραξη των αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των έργων, σύμφωνα δε με το τεκμήριο αυτό οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να συμβληθούν ή να ενεργήσουν δικαστικά για όλους τους πνευματικούς δημιουργούς και για όλα τα έργα των οποίων τα πνευματικά δικαιώματα είτε μεταβιβάσθηκαν σ' αυτούς από τους πνευματικούς δημιουργούς, είτε η εξουσία τους στηρίζεται σε πληρεξουσιότητα των τελευταίων προς αυτούς, χωρίς να χρειάζεται να διακρίνουν ποια είναι η σχέση με τους δικαιούχους και χωρίς να απαιτείται στα δικόγραφα των αιτουμένων από τους οργανισμούς αιτήσεων ή αγωγών να μνημονεύονται οι συμβάσεις εκμετάλλευσης ή άδειας, αρκεί δε για τη νομιμοποίησή τους να δηλώσουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα που τους έχει χορηγηθεί, τα στοιχεία δε αυτά αναφέρονται στην κρινόμενη αίτηση για την ενεργητική νομιμοποίηση των αιτούντων, ενώ σε περίπτωση αποδείξεως διαφορετικής πραγματικής κατάστασης από την τεκμαιρόμενη, τότε η αίτηση θα απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη. Το παρεπόμενο αίτημα περί επιδίκασης τόκων από την αρχή του επόμενου έτους είναι απορριπτέο ως απαράδεκτο λόγω αοριστίας, καθ' όσον οι αιτούντες δεν επικαλούνται περιστατικά έναρξης τοκοφορίας, δηλαδή εξώδικη όχληση της καθ' ης, κατά τους προαναφερόμενους χρόνους. Επομένως, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι για το παραδεκτό του καταψηφιστικού της αιτήματος δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου, καθ' όσον η υποχρέωση αυτή επιβάλλεται μόνο κατά τη συζήτηση της αγωγής για τις επίδικες απαιτήσεις,

όχι όμως κατά την προσωρινή επιδίκασή τους, κατ' άρθρο 728 παρ. 1 περ. ζ' ΚΠολΔ.

Από την εκτίμηση της ένορκης καταθέσεως της μάρτυρα αποδείξεως και της μάρτυρος ανταποδείξεως που εξετάσθηκαν νομότυπα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, καθώς και από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν, για να χρησιμεύσουν είτε προς άμεση απόδειξη, είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αιτών είναι αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός, ο οποίος συστάθηκε και λειτουργεί, σύμφωνα με το ν. 2121/1993, αποτελεί δε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων των Ελλήνων ηθοποιών, οι οποίοι έχουν αναθέσει σ' αυτόν τη διαχείριση και προστασία των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων τους για το σύνολο των έργων τους, ενώ η αιτούσα είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, η οποία συστάθηκε και λειτουργεί, σύμφωνα με τις παραγράφους 6 και 7 του άρθρου 49 του ν. 2121/1993, όπως αυτές προστέθηκαν με το άρθρο 46 παρ. 1 του ν. 3905/2010. Η λειτουργία της αιτούσας, που αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης - προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. 687/12043/2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού (Φ.Ε.Κ. Β' 3245/30-12-2011), το οποίο ελέγχει σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του ν. 2121/1993 τον αριθμό των καλλιτεχνών που έχουν αναθέσει τη διαχείριση των εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα, ενώ μέλη-εταίροι αυτής (αιτούσας) είναι οι παρακάτω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί και λειτουργούν σύμφωνα με το ν. 2121/1993, δηλαδή: 1) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία με την επωνυμία «GRAMMO - Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», την οποία έχουν συστήσει οι δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας, 2) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης δικαιωμάτων τραγουδιστών - ερμηνευτών» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», τον οποίο έχουν συστήσει οι Έλληνες τραγουδιστές και 3) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός

περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης δικαιωμάτων Ελλήνων μουσικών Συν.π.ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», τον οποίο έχουν συστήσει οι Έλληνες μουσικοί. Στους παραπάνω οργανισμούς έχουν ανατεθεί απ' όλα τα μέλη τους, που είναι αντίστοιχα παραγωγοί υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, τραγουδιστές - ερμηνευτές και μουσικοί, η διαχείριση και προστασία των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων τους για το σύνολο του ρεπερτορίου τους. Όπως προκύπτει από τους προσκομιζόμενους καταλόγους των μελών των αιτούντων οργανισμών ο αριθμός αυτών (μελών) είναι πολύ μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί ότι οι αιτούντες αντιπροσωπεύουν την πλειονότητα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις πιο πάνω κατηγορίες (ηθοποιών, μουσικών, ερμηνευτών-τραγουδιστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας). Ως εκ τούτου τεκμαίρεται ότι οι αιτούντες οργανισμοί έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων όλων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις πιο πάνω κατηγορίες. Η ύπαρξη δε και άλλης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, που εκπροσωπούνται από άλλο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης δεν ανατρέπει το πιο πάνω τεκμήριο και έτσι οι αιτούντες νομίμως ασκούν την κρινόμενη αίτηση στο όνομα των μελών τους, αφού νομιμοποιούνται στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων των μελών τους (άρθρο 55 παρ. 2 ν. 2121/1993) και συγκεκριμένα να αξιώνουν δικαστικά σε περίπτωση διαφωνίας την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 του ν. 2121/1993 εύλογη αμοιβή (καθορισμό και είσπραξη αυτής) από εκείνους, οι οποίοι χωρίς την άδεια των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και την καταβολή της αμοιβής προβαίνουν στην ραδιοτηλεοπτική μετάδοση και παρουσίαση έργων - προγραμμάτων, στα οποία συμμετέχουν οι δικαιούχοι - μέλη των αιτούντων οργανισμών, οι οποίοι έχουν υπογράψει συμβάσεις με αλλοδαπούς φορείς προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων των ερμηνευτών της χώρας τους, σύμφωνα με τις οποίες διανέμουν την αμοιβή που εισπράττουν από τους χρήστες εντός της Ελληνικής Επικράτειας, ενώ τις συμβάσεις αυτές έχουν καταθέσει στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.). Οι ίδιοι οι αιτούντες δικαιούνται και υποχρεούνται να προβαίνουν σε σχετικές διαπραγματεύσεις με τους χρήστες προς κατάρτιση

συμφωνιών για την εύλογη αμοιβή και να εισπράττουν αυτήν. Η καθ' ης ανώνυμη εταιρεία διατηρεί και εκμεταλλεύεται ξενοδοχείο με την ονομασία
που βρίσκεται στο του

Δήμου Το εν λόγω ξενοδοχείο διαθέτει 25 δωμάτια και ανήκει στη β' κατηγορία, πλην όμως δεν λειτουργεί καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, παρά μόνο την περίοδο από το Μάιο μέχρι και τον Οκτώβριο κάθε έτους, δηλαδή για συνολικό διάστημα 6 μηνών, καθώς οι μικρές ξενοδοχειακές επιχειρήσεις, που βρίσκονται εκτός της πόλης της Λευκάδας, όπως η επιχείρηση της καθ' ης απευθύνεται σε τουρίστες (ημεδαπούς και αλλοδαπούς), που επισκέπτονται τη Λευκάδα κατά τη θερινή περίοδο κι έτσι διακόπτουν τη λειτουργία τους κατά τη χειμερινή περίοδο. Στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ' ης υπάρχουν εγκατεστημένοι δέκτες τηλεόρασης -δεν πιθανολογήθηκε ότι έχουν εγκατασταθεί και δέκτες ραδιοφώνου, όπως υποστηρίζουν οι αιτούντες- και έτσι παρέχεται στους πελάτες του ξενοδοχείου η δυνατότητα να παρακολουθούν τηλεοπτικά προγράμματα όλων των κρατικών και ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών της χώρας (πανελληνίας εμβέλειας). Οι δέκτες αυτοί, τους οποίους έχει εγκαταστήσει η καθ' ης σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου, συνδέονται με ένα δικό της κεντρικό διανεμητικό δέκτη (κεντρική κεραία), που λαμβάνει τα τηλεοπτικά προγράμματα των τηλεοπτικών σταθμών, που μεταδίδονται στην Ελληνική επικράτεια. Έτσι ερμηνείες και παραγωγές που διαχειρίζονται και προστατεύουν οι αιτούντες οργανισμοί μεταδίδονταν καθημερινά καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012 από όλους τους κρατικούς και ιδιωτικούς τηλεοπτικούς σταθμούς, καλύπτοντας ημερησίως μεγάλο τηλεοπτικό χρόνο. Ενόψει τούτων και λαμβανομένου υπόψη του μεγάλου αριθμού των λειτουργούντων κατά τα πιο πάνω έτη με πανελλήνια εμβέλεια σταθμών, η τηλεοπτική μετάδοση των διαχειριζόμενων και προστατευόμενων από τους αιτούντες έργων ήταν ευρύτατη, καλύπτοντας όλα σχεδόν τα έργα των δημιουργών (ηθοποιών, παραγωγών, μουσικών και ερμηνευτών-τραγουδιστών). Η καθ' ης στο πλαίσιο της επιχειρηματικής της δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών της σκοπών και πορισμού οικονομικού οφέλους κατέστησε προσιτά τα τηλεοπτικά προγράμματα στους πελάτες της που συγκροτούν, κατά τα αναφερόμενα στην αρχική νομική σκέψη, την έννοια του κοινού όταν αυτοί βρίσκονται στα δωμάτιά τους διαμορφώνοντας τις κατάλληλες

6ο φύλλο της /2015 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Λευκάδας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

συνθήκες με τις πιο πάνω πράξεις της, δηλαδή προέβη στην εγκατάσταση κεντρικού διανεμητικού δέκτη κατάλληλου και ικανού να λαμβάνει τα τηλεοπτικά προγράμματα των σταθμών πανελληνίας εμβέλειας, τοποθέτηση σωληνώσεων προς διοχέτευση των λαμβανομένων από την κεντρική κεραία τηλεοπτικών σημάτων σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου και τοποθέτηση στα δωμάτια συσκευών τηλεοράσεως προς λήψη των τηλεοπτικών σημάτων. Στην προκείμενη περίπτωση είναι προφανές, παρόλο που δεν γίνεται από την καθ' ης χρήση υλικού φορέα, ότι δεν πρόκειται για απλή λήψη τηλεοπτικής εκπομπής και συγκεκριμένα για χρήση τηλεοπτικής μετάδοσης, για την οποία έχουν καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους λειτουργούντες τηλεοπτικούς σταθμούς, αλλά για μια ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το τηλεοπτικά εκπεμπόμενο έργο γίνεται άμεσα εκ νέου προσιτό και αντιληπτό από άλλο κοινό, στο οποίο δεν είχαν αποβλέψει οι αιτούντες, κατά την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων με τους τηλεοπτικούς σταθμούς προς καθορισμό και καταβολή εύλογης αμοιβής. Έτσι η καθ' ης ως χρήστης - λήπτης της τηλεοπτικής μετάδοσης παρουσίασε αυτήν, χωρίς δικαίωμα σε άλλο από το προοριζόμενο κοινό προς εκμετάλλευση και επίτευξη των επιχειρηματικών της σκοπών, η πράξη δε αυτή αποτελεί χρήση των έργων των αιτούντων διαφορετική από την προβλεπόμενη από αυτούς και συνιστά δημόσια παρουσίαση, κατ' άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 2121/1993, των διαχειριζόμενων και προστατευόμενων έργων των αιτούντων, οι οποίοι δικαιούνται εύλογη αμοιβή για τη δημόσια παρουσίαση των έργων τους, που ελάμβανε χώρα στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ' ης, η οποία υποχρεούται να καταβάλει στους πρώτους την εν λόγω αμοιβή, την οποία όμως αρνείται να καταβάλει, ενώ άλλες ξενοδοχειακές επιχειρήσεις έχουν ήδη συνάψει συμβάσεις με τους αιτούντες και συμφώνησαν την καταβολή εύλογης αμοιβής για τη δημόσια παρουσίαση των έργων των αιτούντων, οι οποίοι έχουν καταρτίσει και γνωστοποιήσει προς το κοινό κατάλογο με τις αμοιβές, που απαιτούν από τους εκάστοτε χρήστες, δηλαδή αμοιβολόγιο, το οποίο δημοσιεύθηκε σε πανελληνίας κυκλοφορίας εφημερίδες, ορίζοντας ενιαία εύλογη αμοιβή για τα έτη 2008 μέχρι και 2012 στο ποσό των 0,07 ευρώ ανά δωμάτιο για τα ξενοδοχεία 2 αστέρων, όπως εκείνο της καθ' ης. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η χρήση από την καθ' ης των έργων των

μελών των αιτούντων έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης της ξενοδοχειακής επιχείρησης της, ενώ η φύση των προστατευόμενων από τους αιτούντες έργων, καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του προβλεπόμενου από το άρθρο 32 παρ. 1 του ν. 2121/1993 ποσοστού επί των ακαθαρίστων εσόδων που πραγματοποιούνται από την επιχειρηματική δραστηριότητα της καθ' ης, οπότε η εύλογη αμοιβή πρέπει να καθοριστεί σε ορισμένο ποσό, το οποίο θα είναι ενιαίο για όλους τους αιτούντες και εύλογο. Η τουριστική κίνηση στη Λευκάδα κατά τα πιο πάνω χρονικά διαστήματα ήταν ικανοποιητική, όπως ικανοποιητικό ποσοστό πληρότητας είχε και το ξενοδοχείο της καθ' ης λόγω της τουριστικής θέσης στην οποία βρίσκεται, ενώ πελάτες αυτού ήταν τόσο αλλοδαποί, όσο και ημεδαποί. Συνεκτιμωμένων όλων των ανωτέρω περιστατικών και σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής, λαμβανομένων δε υπόψη της αξίας της συγκεκριμένης χρήσης, τον αριθμό των δωματίων και την πληρότητα αυτών, κατά τα επίδικα χρονικά διαστήματα, το σκοπό διαμονής των πελατών του ξενοδοχείου, των δυνατοτήτων αυτών να παρακολουθήσουν μόνο τηλεοπτικές -όχι ραδιοφωνικές- εκπομπές με έργα που διαχειρίζονται και προστατεύουν οι αιτούντες, το ύψος της αιτούμενης εύλογης αμοιβής πρέπει να καθοριστεί για καθένα από τα έτη 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012 στο ποσό των 0,05 ευρώ ημερησίως ανά δωμάτιο και για το χρονικό διάστημα από 1-5 μέχρι και 31-10 στο ποσό των $(0,05\text{€} \times 184 \text{ ημέρες} =) 9,2 \text{ ευρώ}$ για κάθε δωμάτιο και συνολικά για 25 δωμάτια στο ποσό των $(9,2\text{€} \times 23 =) 230 \text{ ευρώ}$, η αμοιβή δε την οποία οφείλει να καταβάλει η καθ' ης στους αιτούντες για τα έτη 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012 (από 1-5 μέχρι και 31-10 εκάστου έτους), ανέρχεται συνολικά σε $(230\text{€} \times 5 =) 1.150 \text{ ευρώ}$, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. Η προσωρινή αυτή αμοιβή κρίνεται εύλογη και είναι ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη της δέουσας ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των αιτούντων να εισπράττουν αμοιβή λόγω της δημόσιας παρουσίασης των διαχειριζόμενων - προστατευόμενων από αυτούς έργων μέσω των δεκτών τηλεόρασης, που έχουν εγκατασταθεί στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ' ης και του συμφέροντος της τελευταίας να μπορεί να εκμεταλλεύεται τη χρήση των πιο πάνω έργων υπό εύλογες προϋποθέσεις. Η κατανομή των ποσών μεταξύ ερμηνευτών, εκτελεστών, καλλιτεχνών και παραγωγών πρέπει να γίνει κατά τις μεταξύ

7ο φύλλο της /2015 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Λευκάδας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

τους συμφωνίες, δηλαδή κατά ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς και κατά ποσοστό 50% για τους παραγωγούς, τους μουσικούς και τους ερμηνευτές-τραγουδιστές (25% για τους παραγωγούς, 12,5% για τους μουσικούς και 12,5%). Επιπλέον, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του μισού της προσδιορισθείσας εύλογης αμοιβής, προκειμένου να καλυφθούν οι βιοτικές ανάγκες των δικαιούχων, πολλοί από τους οποίους αποβλέπουν στο μοναδικό αυτό έσοδο για τη συντήρησή τους, λαμβανομένου υπόψη και του ότι η καθ' ης έχει ήδη αποκομίσει κατά τα πιο πάνω έτη οικονομικό όφελος από τη χρήση των έργων των δικαιούχων - μελών των αιτούντων. Επομένως, η αίτηση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη, ενώ η καθ' ης πρέπει να καταδικασθεί στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, κατά παραδοχή σχετικού αιτήματος και ανάλογα με την έκταση της νίκης και ήττας των διαδίκων (άρθρα 178 παρ. 1 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται στο διατακτικό.

ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει ό,τι στο σκεπτικό κρίθηκε ως απορριπτέο.

Δέχεται εν μέρει την αίτηση.

Καθορίζει το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει στους αιτούντες η καθ' ης η αίτηση για την εκ μέρους αυτής παρουσίαση των έργων των μελών τους μέσω συσκευών τηλεόρασης εγκατεστημένων στην αναφερόμενη στο σκεπτικό της παρούσας επιχείρηση, για καθένα από τα έτη 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012 στο ποσό των διακοσίων έντεκα ευρώ και εξήντα λεπτών (230) και συνολικά στο ποσό των χιλίων εκατόν πενήντα (1.150) ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α.

Ορίζει ότι η εύλογη προσδιορισθείσα αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους αιτούντες πρέπει να επιμερισθεί κατά ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς και κατά ποσοστό 50% για τους παραγωγούς, μουσικούς και ερμηνευτές-τραγουδιστές (25% για τους παραγωγούς, 12,5% για τους μουσικούς και 12,5% για τους ερμηνευτές-τραγουδιστές).

Υποχρεώνει την καθ' ης η αίτηση να καταβάλει προσωρινά στους αιτούντες κατά την αμέσως πιο πάνω αναλογία το ήμισυ του ποσού της

παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αίτησης, πλέον του αναλογούντος στα προσωρινά καταβλητέα ποσά Φ.Π.Α. για την απόδειξη που θα εκδοθεί από καθένα των αιτούντων.

Καταδικάζει την καθ' ης η αίτηση στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 21-2-2015.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(για τη δημοσίευση)